

BS USARB

Biblioteca Științifică a Universității de Stat „Alec Russo” din Bălți

PERPESSICIUS

„Tăbăcit de suferință”

125 de ani de la naștere

***Moare toamna în petale de cicori,
Mor pe-ncetul și cicorile-n vâlcea,
Fâlfâie-n răstimpuri sumbrul crep de ciori
Peste câmpul gol și peste viața mea...***

Perpessicius „Brancardier”

TABEL CRONOLOGIC

Perpessicius - Dumitru S. Panaitescu a fost un istoric și critic literar, folclorist, eseist și poet român, traducător, cercetător și editor al operei eminesciene, membru titular al Academiei Române.

1891, 21 octombrie, s-a născut, la Brăila, Dumitru S. Panaitescu, ce va fi consacrat în literatura română sub pseudonimul *Perpessicius*.

1902 – absolvind școala primară, devine elev al liceului „Nicolae Bălcescu” din Brăila.

1910 – absolvește liceul „N. Bălcescu” din Brăila. Devine student al Facultății de litere din București, la secția de filologie modernă. Audiază cursurile lui O. Densusianu, Nicolae Iorga, Ion Bianu, Ion Bogdan, Mihail Dragomirescu.

1911 – își face debutul publicistic cu schița „*Omida. Din lumea celor care se târăsc*”. Schița, semnată cu pseudonimul Victor Pribeagu, a apărut în revista *Flori de câmp*.

1913 – debutează ca poet, cu poezia „*Reminiscenta*”, în revista *Versuri și proza*, semnată cu pseudonimul D. Pandara.

1915 – luându-și licența în litere, obține mai întâi un post de funcționar la Biblioteca Academiei, lucrând la întocmirea catalogului, sub conducerea eminentului bibliograf Al. Sadi-Ionescu. Intră în școala de ofițeri de rezervă din Dealul Spirei. În revista *Cronica* publică poezia „*Ad provincials, meum in Gretchen amorem, spernentes*”, semnând pentru prima dată cu pseudonimul **Perpessicius**.

1916 – la intrarea României în război, e trimis, cu Regimentul 38 Infanterie-Brăila, pe frontul de sud, în Dobrogea. La 13 octombrie cade rănit grav, la mâna dreapta. Transportat din spital în spital, ajunge la Botoșani, unde medicul francez Dufrèche îi salvează mâna de la amputare, prin rezecția cotului.

1919 – își ia examenul de capacitate, ca profesor de limba și literatura română. În toamna este numit profesor la liceul „Moise Nicoara” din Arad. Inaugurează, în ziarul *Românul* din Arad, rubrica *Săptămâna bibliografică*, proiectată a fi „un îndreptar al cetitului românesc”.

1925 – apare primul volum din „*Antologia poezilor de azi*”, alcătuit împreună cu Ion Pillat. Tipărește, la Arad, volumul „*Repertoriu critic*”.

1926 – tipărește primul său volum de versuri, „*Scut și targă*”.

1929 – își începe colaborarea la Radio, la numai câteva luni de la înființarea postului național de emisie, care a avut loc la 1 noiembrie 1928.

1933 – luând inițiativa de a tipări o ediție integrală a operei lui Eminescu, editorul Ciornei încredințează această nobilă misiune lui Perpessicius.

1938 – tipărește volumul „*De la Chateaubriand la Mallarmé*”, subintitulat „antologie de critică literară franceză”.

1939 – cu prilejul semicentenarului morții lui Eminescu, vede lumina tiparului primul volum al monumentalei ediții critice de Opere, îngrijită de Perpessicius. Timp de 24 de ani (1939-1963) publică 6 volume de „Opere” de M. Eminescu.

1940 – publică volumul „*Dictando divers*”. Obține *Premiul național pentru literatură*.

1948 – este ales membru corespondent al Academiei Române. Face parte din comitetul de direcție al revistei *Viața românească*.

1951 – este numit șef de secție la *Institutul de istorie literară și folclor* al Academiei.

1954 – laureat al *Premiului de Stat* pentru editarea *Operele* lui M. Eminescu.

1955 – este ales membru titular al Academiei.

1957 – este numit director general al Bibliotecii Academiei. Tipărește volumul „Mențiuni de istoriografie literară și folclor”. Pune bazele Muzeului Literaturii Române, în calitate de director.

1970 – apare volumul „*Memorial de ziaristică*”. Întemeiază și conduce revista *Manuscriptum* a Muzeului Literaturii Române.

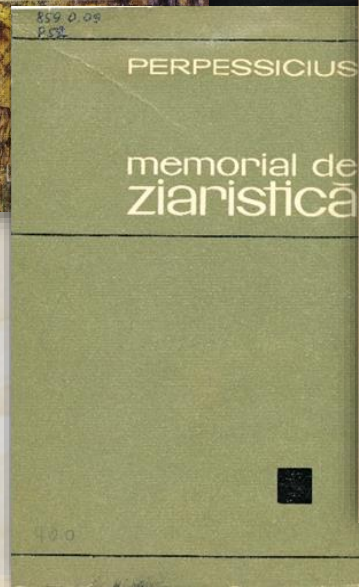
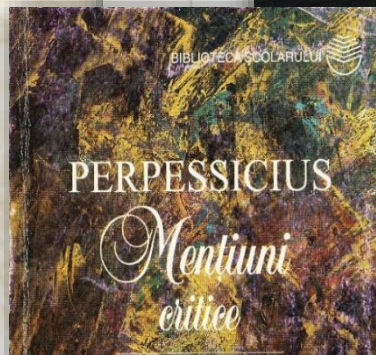
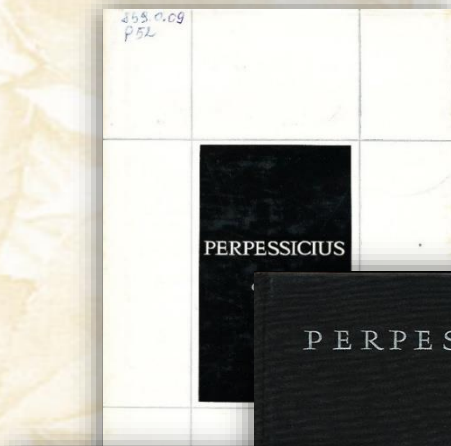
1971 – se publică volumul „*Lecturi intermitente*”.
29 martie Perpessicius se stinge din viață.

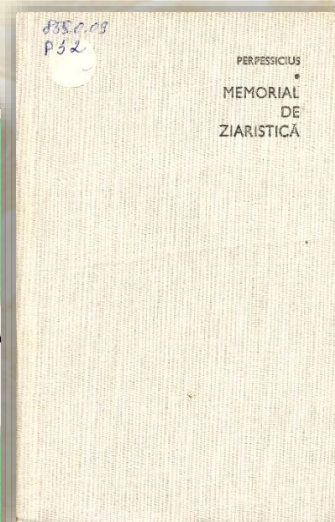
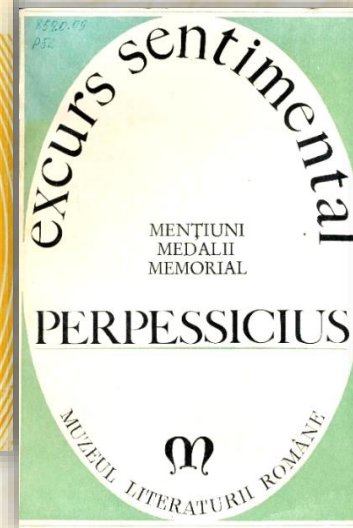
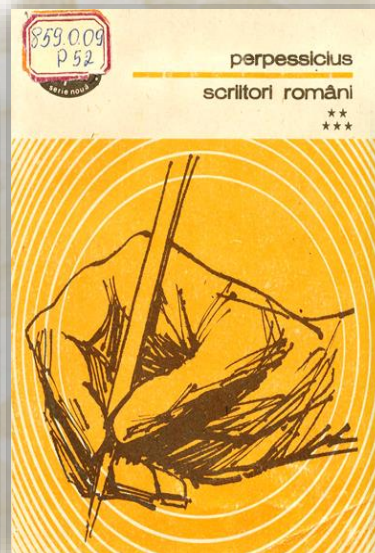
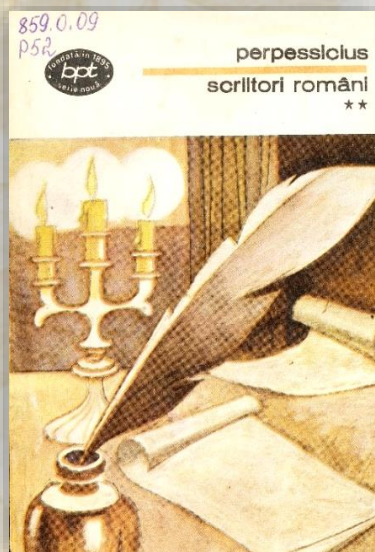
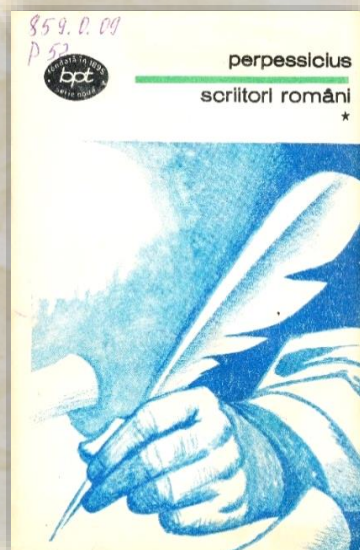
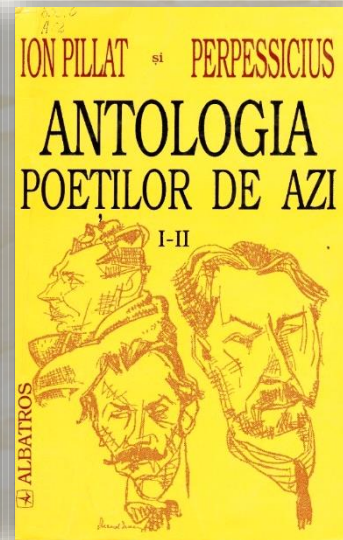
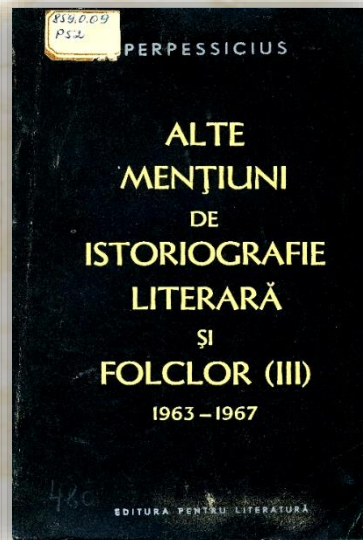
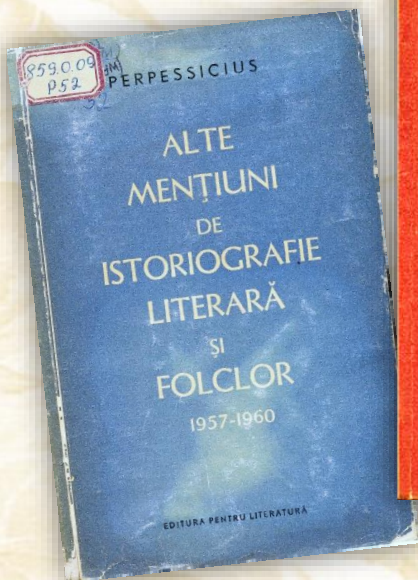
OPERA

„Imaginea personalității lui **Perpessicius**, așa cum s-a conturat în ultima jumătate de secol și cum s-a transmis posterității, este aceea a unui cărturar și creator polivalent. În îndelungata și rodnică sa activitate literară, desfășurată timp de șase decenii, și-a dobândit un binemeritat prestigiu nu numai ca critic și istoric literar, ci și ca poet, prozator liric, publicist, memorialist și traducător”.

Teodor Vârgolici

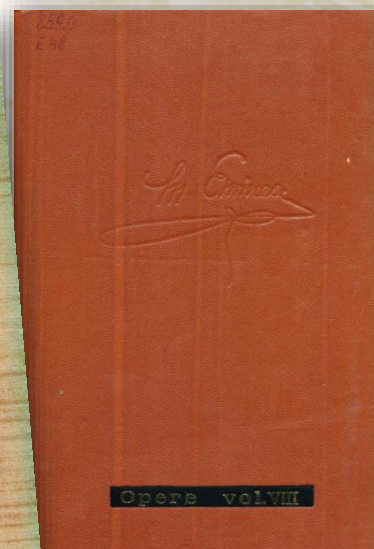
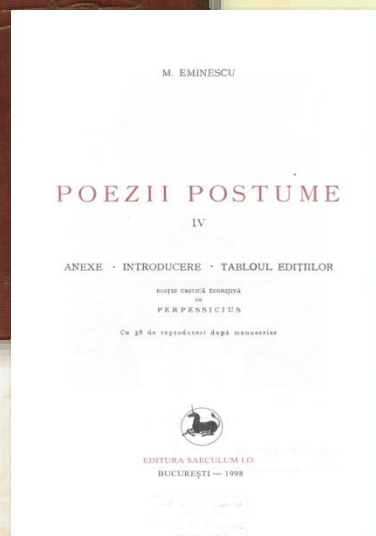
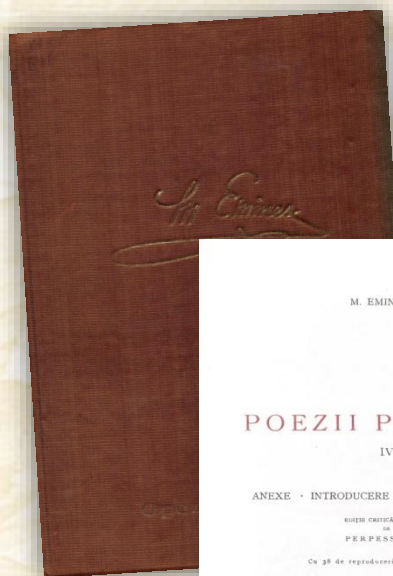
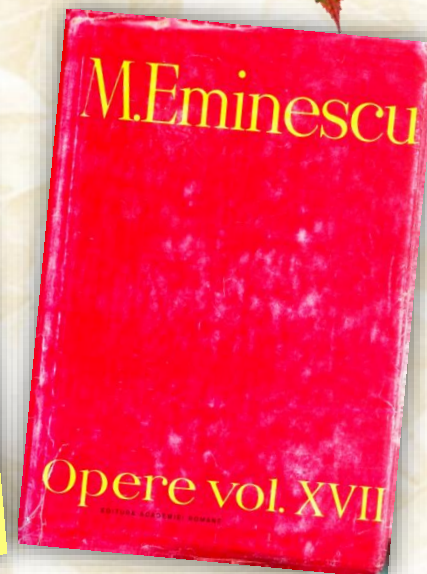
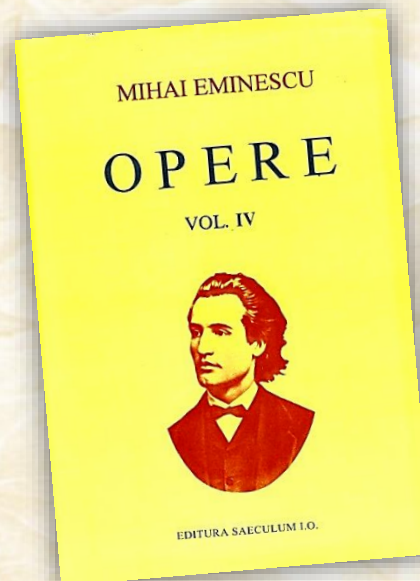

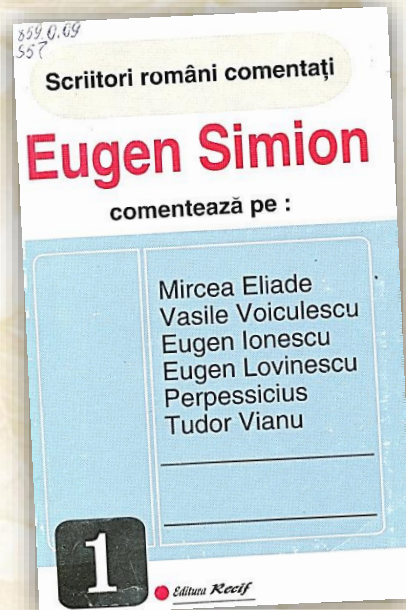
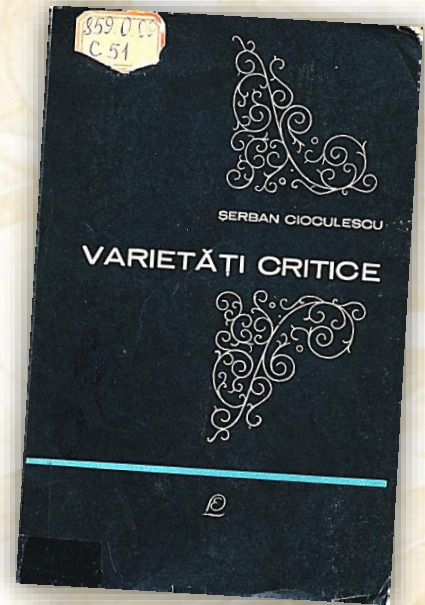
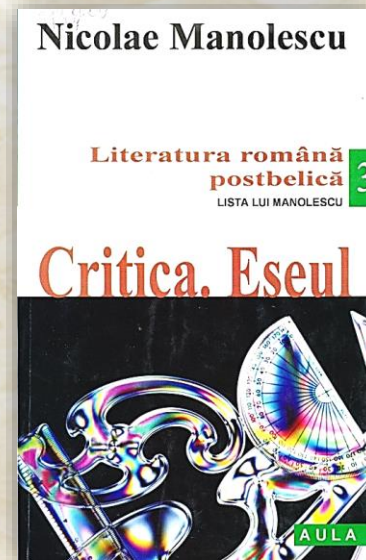
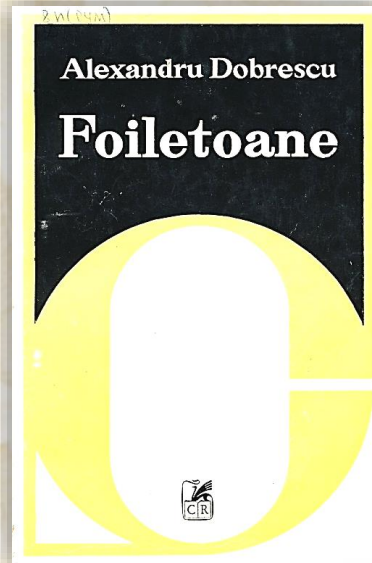
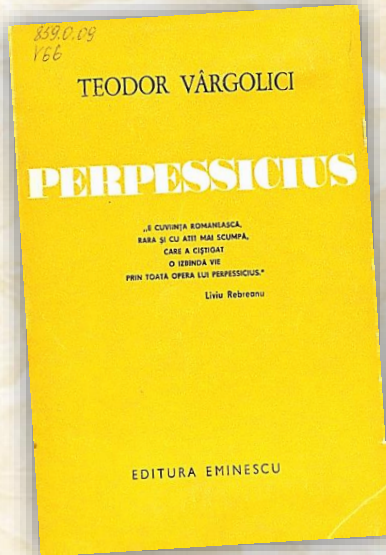
EDITOR, COORDONATOR, REDACTOR, SELECȚIE, STUDIU INTRODUCȚIV

În anul 1954 Perpessicius obține Premiul de Stat pentru elaborarea ediției critice a operelor lui Eminescu. Perpessicius depune o muncă asiduă dar, din păcate, condițiile și sănătatea nu i-au îngăduit să încheie acest proiect.

REFERINȚE CRITICE

859.0
V52

VASILE NETEA

INTERVIURI LITERARE

„Mereu în căutare de „frumusețe”, pe care să le încredințeze și semenilor săi, Perpessicius a rămas în memoria celor ce se îndeletnicesc cu cetitul cărților drept savantul remarcabil, drept Cărturarul de cea mai pură alcătuire și, oricum, unul din marile spirite ce s-au ilustrat în cultura românească a veacului pe care îl trăim.”

Ion Șeuleanu

811 (Peru)
I-98

George Ivașcu

confruntări literare

859.0.08
Z.13

MIRCEA ZACIU

COLAJE

859.0.04
O-11

Ion Oarcăsu

◆ OGLINZI
PARALELE

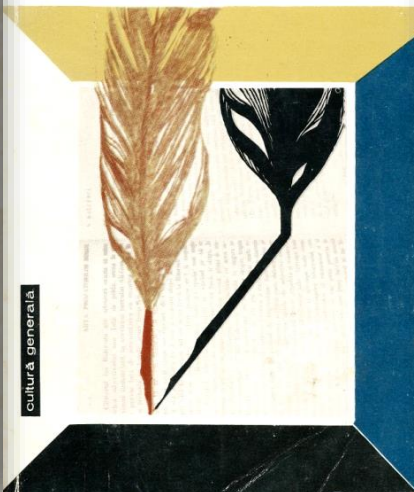
859.0.09
V54

tudor vianu

arta prozatorilor români

★★

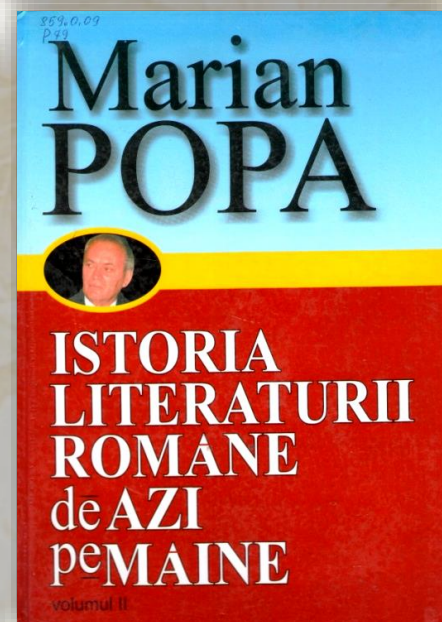
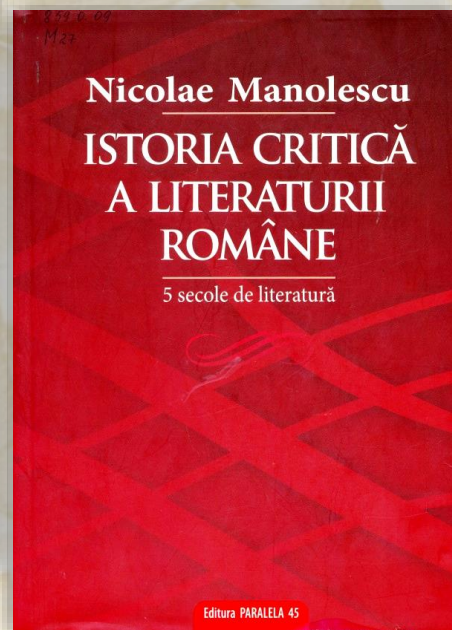
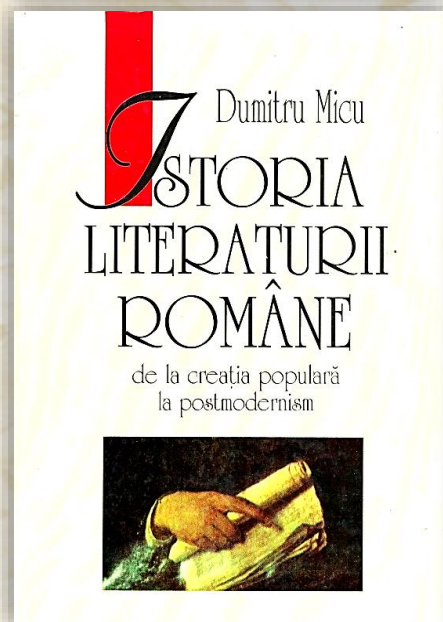
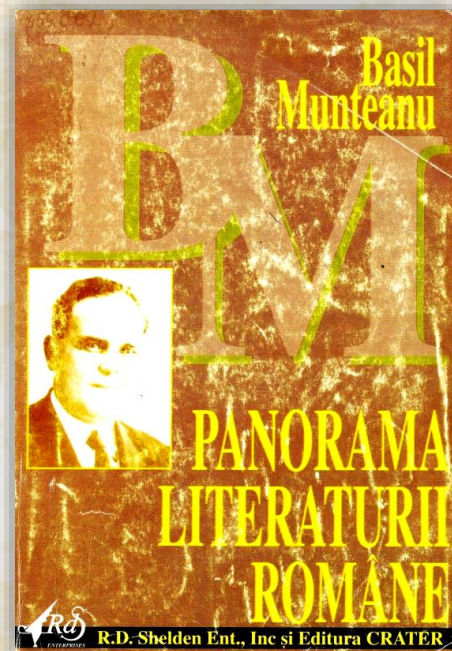
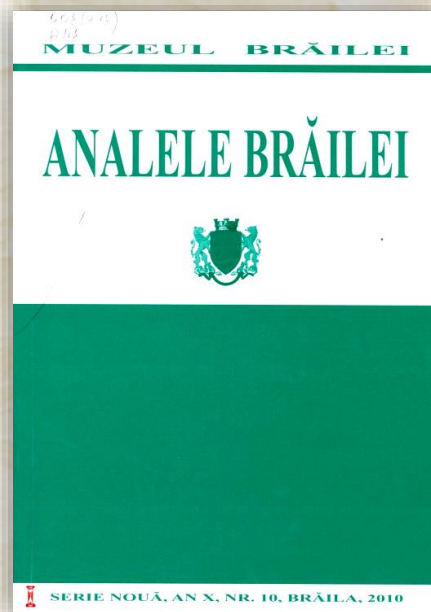
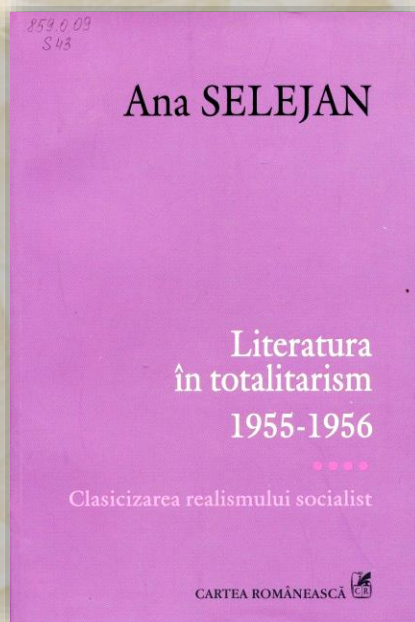
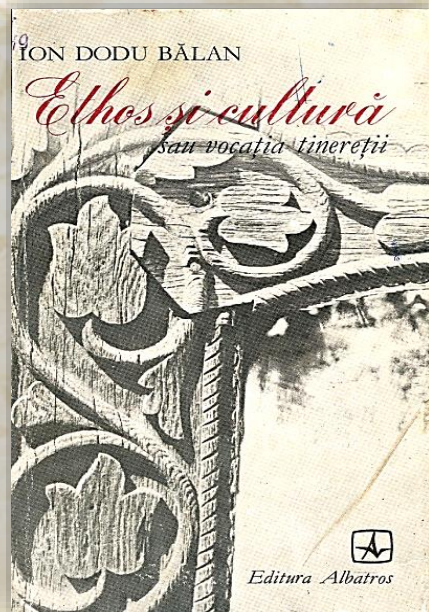

cultură generală

ION DODU BALAN

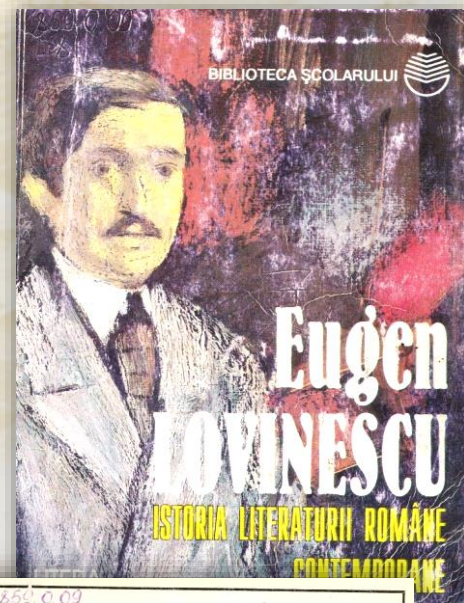
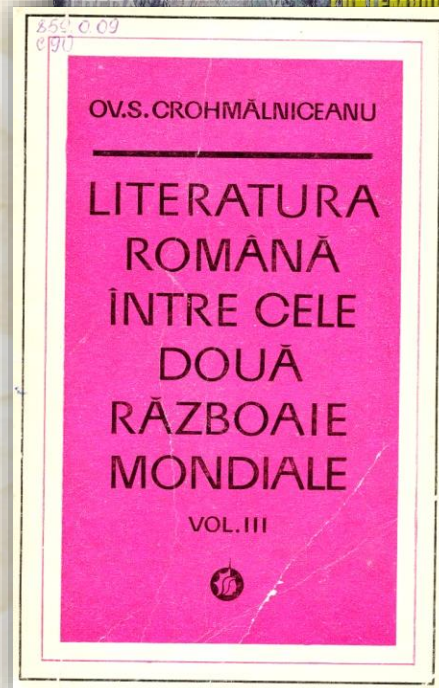
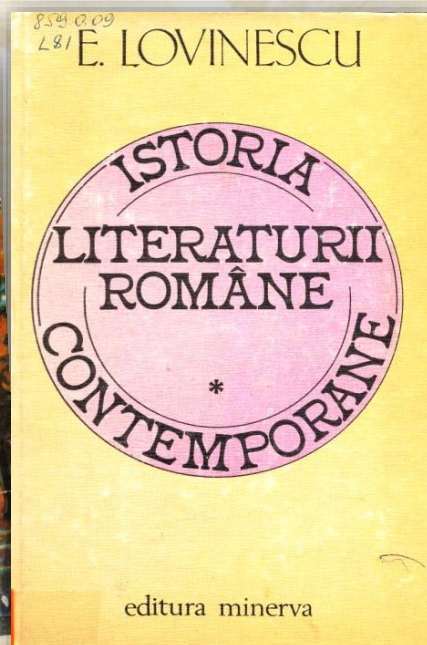
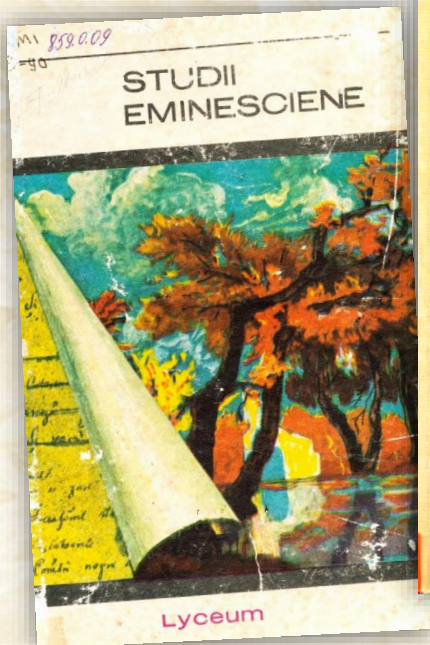
condiția creației
*
portrete

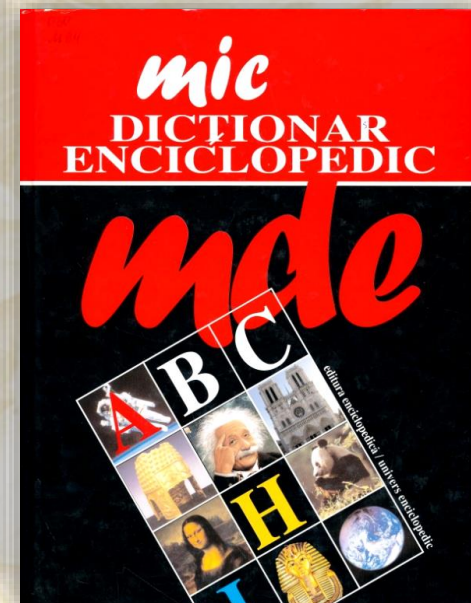
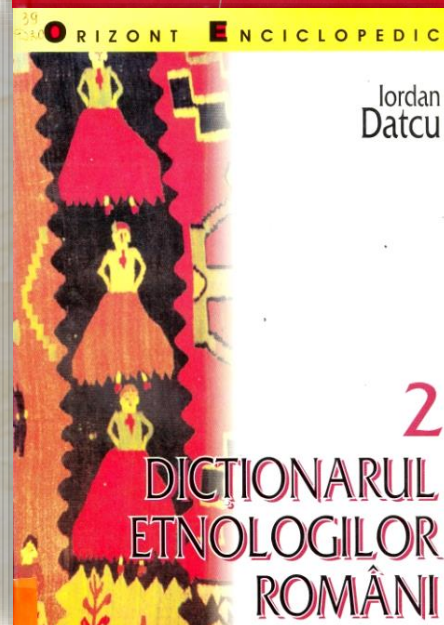
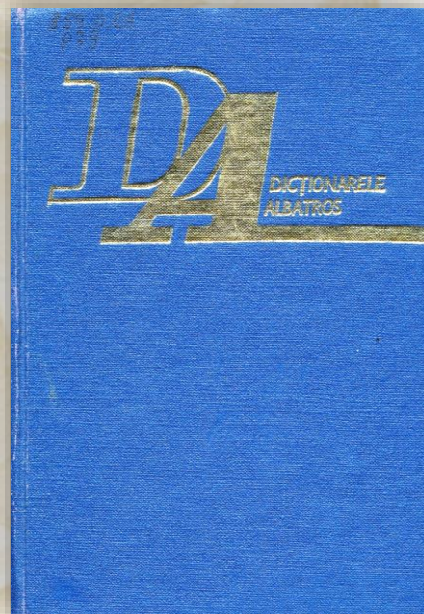
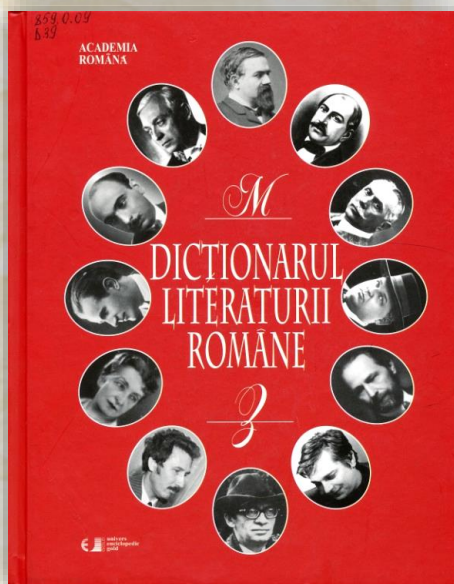
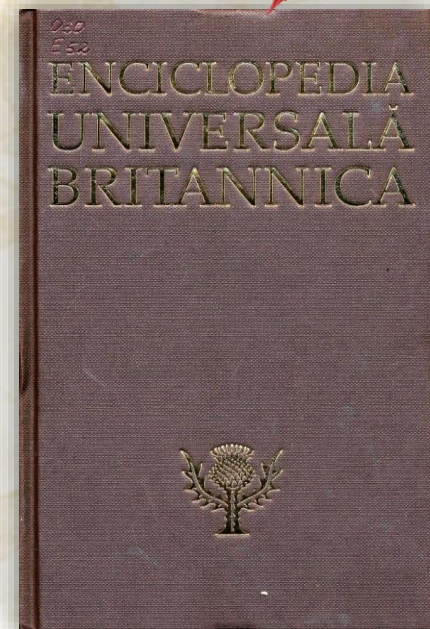
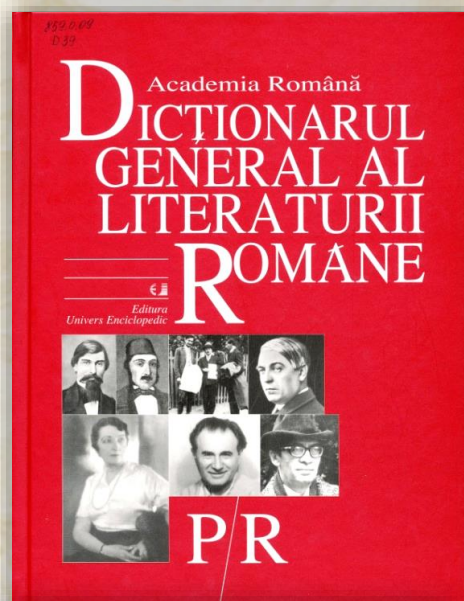
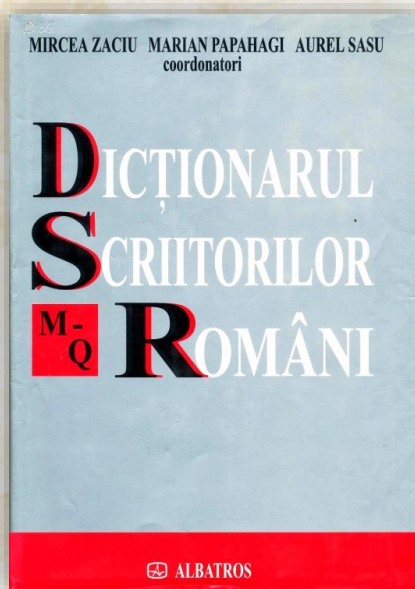
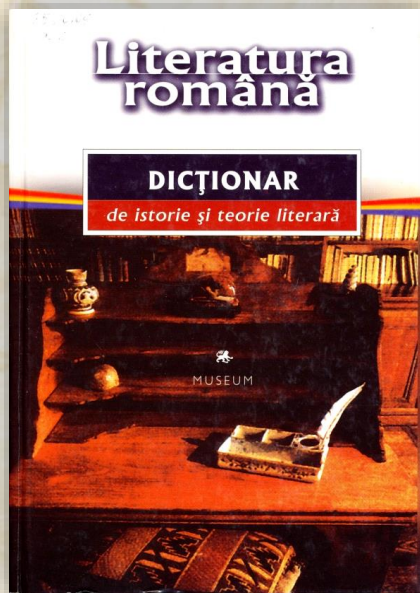

„Perpessicius a avut un singur ideal: cultul cărții, iar viața lui, așa cum o arată și numele, a fost o lungă și grea suferință (și bucurie) în preajma cărții și pentru carte. El este criticul român care ne-a învățat pentru întâia oară ce înseamnă cu adevărat „farmecul manuscriselor”, ce înseamnă pasiunea nobilă și generoasă de a te jertfi pentru a scoate din întuneric întinse oaze de delicii estetice, cu prețul greu al luminii propriilor ochi.”

Mircea Popa

PREZENȚE ÎN SURSE DE REFERINȚE

PREZENȚE ÎN CALENDARUL NAȚIONAL

PERPESSICIUS (DIMITRIE S. PANAITESCU)

1891—1971

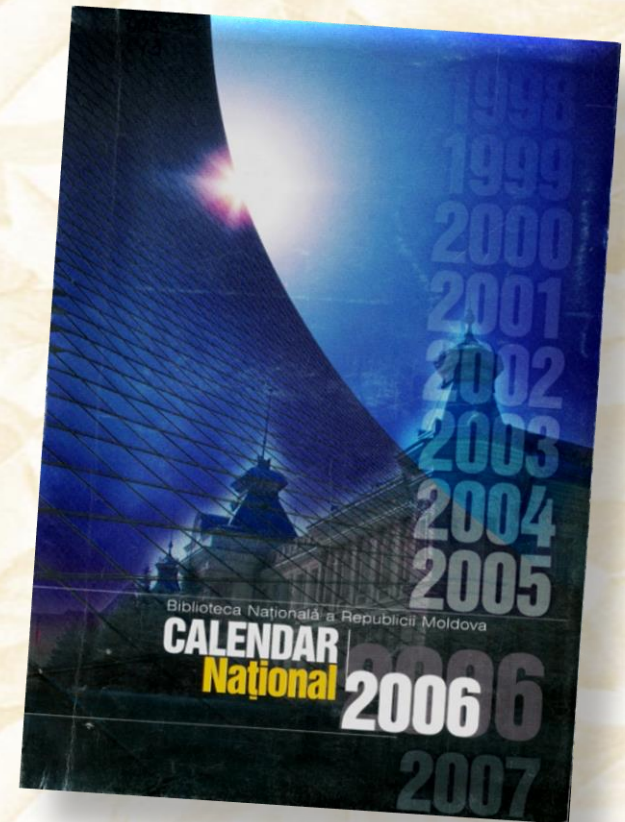
Critic literar (eminescolog), poet, folclorist, istoriograf și lingvist, traducător și profesor român. Născut la 21 oct. 1891, la Brăila într-o familie de muncitori. Se stinge din viață la 29 mart. 1971.

Studii gimnaziale și liceale la Brăila (1902-1910), apoi urmează cursurile Facultății de Litere și Filosofie la București, luându-și licența în filologie romanică (1914), fiind ulterior angajat ca funcționar la Biblioteca Academiei Române (1915-1919).

În 1915 a fost mobilizat, participând la campania din anul 1916; rănit, a rămas invalid pentru tot restul vieții. În 1919 a fost numit profesor titular provizoriu la Laboratorul de Limbă Română la Liceul „Moise Nicoară” din Arad (1919), s-a transferat apoi la Liceul Militar din Târgu-Mureș. Între 1920 și 1922 a fost profesor la Școala Normală din Brăila, după care a revenit la București, ca profesor la Liceul „Matei Basarab”. Debutează publicistic cu o schiță în revista brăileană „Flori de câmp” (1911).

Între 1922 și 1924 a colaborat la revistele „Cugetul românesc”, „Flacăra”, „Hiena”, „Idea europeană”, „România nouă”, „Săptămâna muncii intelectuale și artistice”, „Spre ziua” (unde i-au apărut primele „Mențiuni critice”). A condus săptămânalul „Universul literar” (1925-1927). Între 1934-1938 a ținut cronică literară la Radio București. A fost șef de secție la Institutul de Istorie Literară și Folclor (1951-1954); director general al Bibliotecii Academiei Române (1957), director al Muzeului Literaturii Române (1957-1970) și director-fondator al revistei „Manuscriptum” (1970).

A desfășurat o bogată activitate gazetărească: a participat la redactarea „Buletinului cărții”, inițiat de Em. Bucuță și a „Mișcării literare”; a colaborat la publicațiile timpului. A publicat volumele: „Repertoriu critic” (1925), „Antologia poetilor de azi” (2 vol., 1925, 1928), „Mențiuni critice” (5 vol., 1928-1946), „Dictando divers” (1940), „Jurnal de lector” (1944), „Mențiuni de istoriografie literară și folclor” (3 vol., 1957-1967),

În timpul vieții Perpessicius a colaborat cu mai multe reviste literare: ***Cuvântul, Lumea, Universul literar, România, Revista Fundațiilor Regale, Letopiseți, Neamul românesc, Cartea vremii, Flacăra, Gândirea, Cugetul românesc, Ideea europeană, Gazeta literară, Contemporanul, Viața românească, România literară, Steaua, Luceafărul***; a fost director general al revistei ***Manuscriptum***.

„Lansată în anul 1970 de către Dumitru Panaitescu-Perpessicius, revista „**Manuscriptum**” este unica în peisajul literar european (și poate chiar în lume). Omul care a înființat Muzeul Literaturii Române s-a simțit dator să împărtășească și altora comorile pe care le avea în custodie. De ce este unică această publicație? Pentru că în ea sunt tipărite numai opere necunoscute, nepublicate.”

Radu Băieșu

PREZENȚE ÎN INTERNET

www.autorii.com/scritori/perpessicius/

PERPESSICIUS
Critic literar și poet

PERPESSICIUS - biografie - (opera și scrierile)
(pseud. lui Dumitru Panaitescu), n. 21 oct. 1891, Braila - m. 29 mart. 1971, București.

PERPESSICIUS
Opera și activitate
Scrierile și activitatea

Critic, istoric literar și poet.

Fil muncitorului Ștefan Panaitescu și al Elisabetei (n. Daraban).

Activitate publicistică

Scoala primară (1898-1902) și Liceul "N. Bălcescu" (1902-1910) în orașul natal (baccalaureat, 1910). Debută cu poezia Reminiscențe sub pseud. D. Pandar, în rev. Versuri și proză a lui I. M. Răscu și cu schița Omida. Din lumea celor care se țarasc, sub pseud. Victor Pribeagu, în rev. Flori de câmp din Braila (1911). Semnează prima oară cu pseud. Perpessicius în rev. Cronica (1915). Licențiat în filologie română și romanică al Univ. din București (1914). Funcționar la Biblioteca Acad. Române (1915-1919). La intrarea României în prima conflagrație, pleacă pe frontul dobrogean și este grav rănit (1916), rămânând pentru toată viața infirm. După război, prof. de lb. română la Liceul din Arad, Tg. Mures, Braila, București (unde va funcționa, la "Matei Basarab", fara întreruperi, din 1929 până în 1951). Colaborează la principalele rev. ale epocii: Flacăra, Spre zău, Micarea literară, Guguțul românesc, Ideea europeană, România nouă, Revista Fundației Regale s. a. Conduce Universul literar, (1925-1927), intra în redacția Cuvântului (1927-1933) și detine timp de mulți ani cronică literară la "Radio București" (1934-1938). Adunată într-o primă culegere, Repertoriu critic (1925), urmată de "Serii" de Menturi critice (1928-1946), folioarele sale critice umăresc cu maxima fidelitate micșarea literară interbelică. Ca poet se afirma în doua voi: Scut și țara (1926) și Itinerar sentimental (1931). Admirabil cunoscător al spațiilor literare moderne, întocmeste împreună cu L. Păușă Antologia poezilor de azi, I - 1925, II - 1928. Din 1933 începe munca mersă de editare a Operei lui M. Eminescu, din care va publica voi. I (1939), II (1943), III (1944), IV (1952), V (1958), VI (1958), uniori în condiții extrem de dificile. Membru corespondent (1945) și membru titular al Acad. (1956). Director general al Bibl. Acad. (1957) și director al Muzeului Literaturii Române (1957-1971). Colab. la diverse rev. postbelice sunt strase în seria de Alte menturi de istoriografie literară și folclor (1961-1967), precum și în voi. Lecturi intermitente (1971). Începe editarea Operei ("ed. de autor"), din care supraveghează voi. I (1966), II (1967) și III (1971). Critic dublat de un în erudit, fara pedanterie, adaptat al unui stil "artist" în analiza operei, PERPESSICIUS lasa în spate impresii a unui spirit bonom, generos și judicios, afirmând totuși - la o lectură mai atenta - sub fraza barocă, aprecieri acide, rostite înca cu o mare autoritate. După moartea sa, în 1971, a lăsat în urmă o operă vastă și diversă.

<http://www.autorii.com/>

www.romlit.ro/jurnalul_lui_perpessicius_cunoscutul_din_strada_eminescu

DESPRE NOI ARHIVA LINKURI ABONAMENTE CONTACT

România literară

Revista editată de: **USR** **Universitatea de Științe Române**
Cu sprijinul Ministerului Culturii

Acasa | Actualitatea | Literatura | Interviuurile RL | Eveniment | Arte | Meridiane | Ochiul magic

Home > Arhivă > 2002 > Numărul 19 > Jurnalul lui Perpessicius - Necunoscutul din strada Eminescu

JE EST UN ALTRE!
Jurnalul lui Perpessicius - Necunoscutul din strada Eminescu de Ioana Părvulescu

Perpessicius face parte din categoria numelor estimate de toată lumea și neglijate de toți pentru că nu stîmcesc controverse. I se recunosc politicos mintele, atunci cînd împerejurarea o cere și este lăsată fără regrete în grija specialiștilor, nici această excesivă de altfel, în timp ce în jurul lui Călinescu, spre exemplu, spiritele se încing și articolele se aprind unul de la altul, ca țigările, postentate la Perpessicius se rezumă la vanități pe două teme: editorialul lui Eminescu și ...restul (istoricul literar: prea general, criticul: prea artist, poetul: prea erudit). O serie de amănunte biografice dîndă bine știute par să se steargă unul din altul din memoria literară contemporană. Metamorfoza onomastică a criticului e de-a dreptul urmușă, oscilînd între tragic și derizoriu: Dimitrie Panait, Dumitru Panaitescu, apoi, sub oblăduirea lui Gala Galaction și Arghieș, Perpessicius. În școala Mitis, în proiectele de roman autobiografic: Mototolea sau Pentapoli; la o extremitate bifidul Mitis, mototolul, la cealaltă Perpessicius, nume straniu, grav, pe care Mircea Vlăduțescu îl explică de la "Incercați". Pe fișul civil literar, în anii interbelici trăind alături și faimă de erou de război: rănit de o glonte, este operat la brațul drept (rezecează cotulul) și reînviat să scine cu mina stîngă, de unde caligrafia lui specială și înclinată spre stînga. Adresa editorialului operei lui Eminescu, printr-o potrivire a destinului str. Eminescu 122, e poate marcată de una dintre acele plăci comemorative spre care nimeni nu-și ridică privirea.

De cînd România literară (nr. 49-50/2001) a publicat o culegere de articole scrise de C. D. Zeletin, Voinea sau drama

Alte articole de Ioana Părvulescu
Despre Ioana Părvulescu
Tipărite
Cuprins Nr. 19

<http://www.romlit.ro/perpessicius>

www.braila.djc.ro/Documente/primi.asp?ID=7096

Direcția Județeană pentru Cultură și Patrimoniu Național Braila

Prima pagină

istoric instituții

Informații generale

Organigramă

Declarații de avere

Noutăți

Obiective culturale

Lăcașe de cult

Monumente

Rapoarte activitate

Legislație

Legături

Carduri Euro26

Reclama

Publicații

Contact

DUMITRU PANAITESCU PERPESSICIUS - 120 de ani de la naștere

Criticul, istoricul literar și poetul D.P. Perpessicius pe care, criticul literar O.C. Crohmăliceanu l-a numit "decanul criticii noastre folietoniste, între cele două războaie mondiale", s-a născut la Braila în 21 octombrie 1891, ca al doilea fiu al lui Ștefan Panait, muncitor, originar din Ianași, și al Elisabetei Panait, născută Daraban, originară din Cucora (Putna).

În anul 1898 a fost înscris în clasa întâi la Școala primară nr. 4 din Braila, pe care a absolvit-o în 1902 urmînd apoi cursurile Liceului "Nicolae Bălcescu" unde, pînă la absolvire, este secretar general al Societății Culturale a elevilor, "Avântul".

În vara anului 1909, petrecîndu-și vacanța la Mănăstirea Agapia, face cunoștință

Și, se împrietenește cu Tînu Dinu, student al lui Ovid Densusianu, la Facultatea de Litere din București. Perpessicius, în anul 1910 devine student al Facultății de Litere - secția de Filologie modernă și, în primul an de facultate lucrează ca pedagog la pensionatul Schweitz-Thiere. Pe durata facultății participă la cursurile ținute de Ovid Densusianu, Nicolae Iorga, Ion Bîanu, Ion Bogdan, Mihail Dragomirescu.

În anul al treilea de facultate primește o bursă hînară în urma unui concurs, iar cu sprijinul și recomandarea lui Ion Bîanu, devine mediatorul nepoților lui Ion Ghica. Se va căsători cu Alice Paleologu, o colegă de facultate în anul 1914, an în care obține licența în filologie romanică la Universitatea din București.

Căutare

Noutăți - pe scurt

Căutare

Ultima actualizare: 19.07.2016

<http://www.braila.djc.ro/>

brailapbune.net

ACASA EVENIMENTE PERSONALITATI BRAILENE BRAILENI TALENTATI DIVERSE FOTOGRAFII DIN BRAILA FOTOGRAFII BRAILA VECHIE

Search...

MENIU

Tur Virtual

Despre Braila

Obiective turistice

Istoria Braila

Arhivă istorice

Monumente istorice

Orase si comune

ARTICOLE RECENTE

Acasa / Personalitati brailene / D.P. Perpessicius - Poet, critic literar, pasionat al operei eminesciene

10 MARTIE 2014 12:13 263 VIEWS

D.P. Perpessicius - Poet, critic literar, pasionat al operei eminesciene

Dumitru S. Panaitescu - Perpessicius (n. 21 octombrie 1891, d. 29 martie 1971, București) istoric și critic literar, folclorist, eseist și poet, creator și editor pasionat al operei eminesciene, s-a născut la Braila, ca al doilea fiu al lui Ștefan Panait și al Elisabetei Panait, în anul 1891. În 1898 a fost înscris în clasa întâi la școala primară numărul 4 din Braila, pe care a absolvit-o în anul 1902.

Dupa absolvirea școlii, Perpessicius devine elev al Liceului "Nicolae Bălcescu" din Braila. Examenul de bacalaureat l-a sustinut în 1910, iar în toamna aceluiași an se înscrie la Facultatea de Filozofie și Litere din București, la secția de Filologie modernă. În primul an de studenție a lucrat ca pedagog la pensionatul Schweitz-Thiere, avînd sarcina de a imparti elevilor mîncarea.

Dupa terminarea facultății, în anul 1914, obține licența în filologie romanică și romanică, și se căsătorește cu o colegă de facultate, Alice Paleologu.

Debută încă din anii facultății, cu schița "Omida", "Din lumea celor care se țarasc", semnată Victor Pribeagu și apărută în revista brailiană Flori de câmp la 20 iulie 1911, urmată mai tîrziu de poezia "Reminiscențe", publicată în aprilie 1913, în "Versuri și proză", unde va folosi pentru prima dată pseudonimul de Perpessicius, care l-a consacrat în literatura romanică și care înseamnă "cel tabac de dușmă". La intrarea României în război, a fost mobilizat și trimis, cu Regimentul 38 Infanterie, pe frontul din Dobrogea, unde participa efectiv la lupte.

În octombrie 1916 este grav rănit la mîna dreaptă și transportat la spitalul din Botosani, unde i se salvează mîna de la amputare integrală prin rezece cotul. De acum înainte, Perpessicius avea sa scrie cu mîna stînga. Întors la București dupa terminarea războiului, scoate, împreună cu Dragoș Protopopescu, Ștefan Străuțanu, Tudor Vianu etc., revista Luceafărul, între anii 1918 și 1919. Aici începe sa publice ciclul de versuri izvorat din experiența războiului și care va intra în 1926 în primul sau volum de versuri, "Scut și țara", și "Itinerar sentimental" în 1931.

NE GASTI SI PE

DIVERSE

OU DEBUTAT ÎNSCRIERILE LA ȘCOALA POPULARĂ DE ARTE „VESPASIAN LUNGU” BRAILA

Școala Populară de Arte „Vespasian Lungu” Braila a dat startul

Read more...

<http://brailapbune.net>

Evenimentul > CULTURA > OAMENII CETATII

« Inapoi

Constantin Coroiu, „Contexte”

Perpessicius și „oficiul critic” la microfon

FOTO

Mărire font

Săptămâna trecută îmi incheiam comentariul despre ediția critică a operei de cronicar literar la Radio a lui Perpessicius, primul și cel mai longeviv din istoria Radiodifuziunii Române, făcând referire la stilul și modul de a formula judecățile de valoare ale marelui cărturar. Valeriu Răpeanu, editorul publicisticii radiofonice a lui Perpessicius observă pe bună dreptate: „Modul de a scrie al criticului era cel mai potrivit pentru o cronică literară radiofonică mai ales în perioada de început a acestui gen deoarece frumusețea expunerii sporea atractivitatea, chema pe

Alte titluri din evenimentul > CULTURA > OAMENII CETATII

- Ionel Maftei, un an de la trecerea în lumea umbrelor
- Ion Creangă s-a stins din viață în noaptea de 31 decembrie
- Agronomul Ernest Merlescu
- Laurențiu Teodoreanu – inginer electromecanic
- Pictorul Neculai Popovici-Lespezi
- Geograful Ion Guguțan
- Enciclopedistul Nicolae Iorga
- Scriitorul Constantin Stere
- Ana Conta-Kernbach, pedagog și publicist
- Medicul Gheorghe Rojniță
- Mihai Carp – profesor și publicist
- Filologul Grigore Botez
- Poetul Doru Ionescu
- Actorul Alfons Radvanschi
- Sculptorul Richard Hette
- Constantin P. Bogdan, matematician
- Chimistul Constantin H. Budeanu
- Folcloristul Pavel Delion
- Medicul Gheorghe T. Bădărau
- Istoricul Paul Nicorescu
- Scriitorul Samson Bodnărescu

<http://www.ziarulevenimentul.ro>

www.sursa.md - Biblioteca Online

biblioteca școlară

PERPESSICIUS

MEȚIUNI CRITICE

CUPRINS

Noi anșura ediției 2

Tabel cronologic 3

MEȚIUNI DE ISTORIOGRAFIE LITERARĂ ȘI FOLCLOR

LOCUL LUI DIMITRIE CANTEMIR ÎN LITERATURA ROMÂNĂ 11

LA CENTENARUL LUI ANTON PANN 29

EMINESCANA

PROZA LITERARĂ A LUI EMINESCU 64

EMINESCU ȘI TRATUL 107

POSTUMUL LUI EMINESCU 132

EMINESCU ȘI FOLCLOREL 140

ALECSANDRIANA

POEZIA LUI VASILE ALECSANDRI 170

ALECSANDRI ȘI LIMBA LITERARĂ 191

VASILE ALECSANDRI, DUPĂ 75 DE ANI 208

ITERA INTERNATIONAL

BUCUREȘTI — CHIȘINĂU

http://sursa.md/product_info

Biography.name

Joi, 13 Octombrie 2016

ACASĂ | TSC | CONFIDENȚIALITATE | NAVIGARE SIGURĂ | SCRIE BIOGRAFIE | CONTACT

Perpessicius (1891-1971)

Scrie de Ionut Vornicu on 18 Martie 2012. Posted in Scriitori din România

★★★★★ Rating 5.00/5 (1 Vote)

1891 La 21 octombrie, la Braila, s-a nascut criticul, istoricul si poetul roman Perpessicius (pseudonimul lui Dumitru Panaitescu). Fiul muncitorului Stefan Panaitescu si al Elisabetei (nascuta Daraban).

1898-1902 Urmeaza scoala primara.

1902-1910 Urmeaza Liceul "Nicolae Balcescu" in orasul natal (bacalaureat, 1910).

Debutaaza cu poezia "Reminiscenta", sub pseudonimul D. Pandara, in revista "Versuri si proza" a lui I. M. Rascu si cu schita "Omida".

1911 "Din lumea celor care se tarasc", sub pseudonimul Victor Pribeagu, in revista "Flori de camp" din Braila.

1914 Licentiat in filologie romana si romanaica al Universitatii din Bucuresti.

1915 Semneaza prima oara cu pseudonimul Perpessicius in revista "Cronica".

1915-1919 Functionar la Biblioteca Academiei Romane.

1916 La intrarea Romaniei in prima conflagratie, pleaca pe frontul dobrogean si este grav ranit, ramanand pentru toata viata infirm.

1925 Editeaza "Repertoriu critic". Admirabil cunosctor al spatiilor liricii moderne, intocmeste impreuna cu I. Pillat volumul I din "Antologia poetilor de azi", volumul II

Nume

Email

Abonare

Merităm un LIKE?

Biography.name

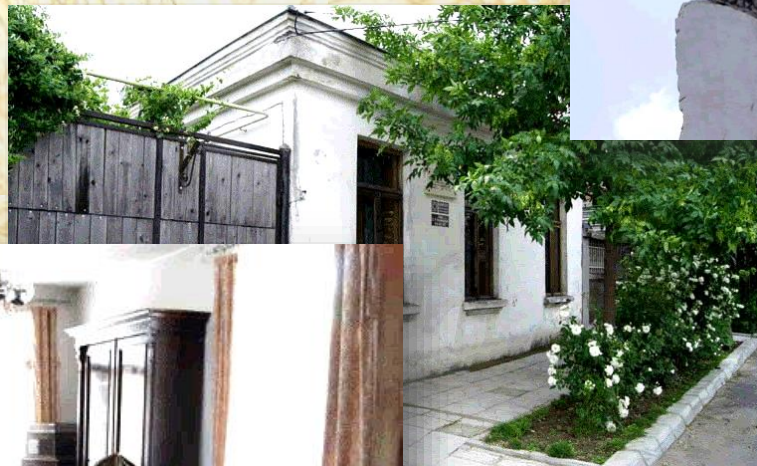
<http://www.ro.biography.name/>

CASA MEMORIALĂ PERPESSICIUS

<http://casememoriale.ro>

Casa Memorială D.P. Perpessicius

Locație : Brăila, Județul Brăila

Vechea casă a familiei Ștefan și Ecaterina Panaitescu a fost construită în anul 1880. Aici s-a născut (la 21 octombrie 1891) și a locuit până la 19 de ani, (toamna lui 1910, când devine student la Facultatea de Litere a Universității din București) Dumitru S. Panaitescu, care a adoptat ulterior pseudonimul Perpessicius.

D. Panaitescu Perpessicius va mai locui în casa părintească până în septembrie 1920 - vara lui 1921, perioadă în care a ocupat cursurile de Limba Română și Limba Franceză la Școala Normală din Brăila. După revenirea lui Perpessicius la Brăila sunt destul de puține. În casa părintească va continua să locuiască, până la trecerea sa în viața de altă lume.

„În literatura română contemporană, **Perpessicius** se înscrie, indubitabil, pe unul din locurile de frunte, prezentând o prestigioasă și prodigioasă personalitate creatoare. Desfășurând o activitate complexă, a izbutit să se realizeze deplin pe multe din coordonatele ei esențiale, marcând în literatura română contemporană o prezență de distinctă și distinsă originalitate.”

Teodor Vârgolici

BIBLIOGRAFIE

1. BĂIEȘU, Radu. Un eveniment editorial : Manuscriptum. In: *Literatorul*. 2004, nr. 21-22, p. 20.
2. PERPESSICIUS. *Mențiuni critice*. Ch. : Litera, 1997. 336 p. ISBN 9975-904-55-6
3. POPA, Mircea. Un maestru al foiletonului critic : Centenar Perpesscius. In: *Steaua*. 1991, nr. 10, pp. 19-20.
4. ȘEULEANU, Ion. Robit de „farmecele” geniului popular. In: *Steaua*. 1991, nr. 10, pp. 24-25.
5. VÂRGOLICI, Teodor. Amintiri despre Perpesscius. In: *Viața românească*. 1991, nr. 10, pp. 113-116.
6. VÂRGOLICI, Teodor. *Perpesscius*. București : Ed. Eminescu, 1974. 273 p.

RESURSE ELECTRONICE

- [Colecțiile Bibliotecii Științifice USARB-http://tinread.usb.md:888/tinread/tinread.Jsp](http://tinread.usb.md:888/tinread/tinread.Jsp)
- http://81.180.66.9:1701/primo_library/libweb/action/search.do?mode=Basic&vid=373SUO_V1&tab=usarb&
- <http://www.adorii.com/scriitori/perpessicius/>
- http://www.romlit.ro/jurnalul_lui_perpessicius
- <http://www.braila.djc.ro/Documente>
- <http://brilapebune.net/d-p-perpessicius>
- <http://www.ziarulevenimentul.ro>
- [http://sursa.md/product_info.](http://sursa.md/product_info)
- <http://www.ro.biography.name/scriitori>
- <http://www.poezie.ro/index.php/essay/14035488/index.html>
- <http://www.muzeulbrailei.ro/index.php?pn=2&idn=244151>
- <http://cerculpoetilor.net/Perpessicius.html>
- <http://jurnaluldedrajna.ro/dimitrie-s-panaitescu-perpessicius>

Realizat:

Marina MAGHER,

șef oficiu,

Serviciul Comunicarea colecțiilor

Gherda PALII,

bibliotecar,

Centru Informatizare și activitate în rețea

Coordonator:

Valentina TOPALO,

șef Centru Manifestări Info-Bibliotecare

2016